

Arrest

nr. 140 712 van 11 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 5 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat P. STAELENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, geboren op 29 december 1986 te Damba. U trouwde met uw man (L.D.) (zie dossiernummer CGVS 12/12895) op 23 januari 2010. Samen hebben jullie twee zonen: (B.) en (I.), die eveneens in België verblijven. Daarnaast heeft u nog een dochter (P.L.), van een andere man. (P.L.) verblijft in Angola. Jullie hebben geen contact met uw dochter sinds jullie in België zijn.

Uw man nam op 3 september 2011 deel aan een manifestatie in Luanda. Uw man keerde niet terug naar huis. Toen uw man na twee dagen nog niet terug thuis was, besloot u om naar een vriendin te

gaan, (C.). U was bang dat de politie u zou zoeken omwille van de activiteiten van uw man. U wist niet waar uw man was.

In januari 2012 kwam een man, (A.S.), u zoeken. Hij beweerde dat hij wist waar uw man was. U besloot om met hem mee te gaan en u werd op die manier herenigd met uw man. Eens jullie bij (A.S.) waren, ondernam hij de nodige stappen zodat jullie het land konden verlaten. Op 4 maart 2012 namen u, uw man en uw oudste zoon het vliegtuig naar België, jullie arriveerden de volgende dag. Op 6 maart 2012 vroegen u en uw man asiel aan. Uw tweede zoon werd in België geboren op 25 december 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart 'Mijn man is gezocht. Als ze in Angola niet de man (nvdr (L.D.), dossiernummer CGVS 12/12895) kunnen vinden, dan gaan ze de vrouw nemen.' Wanneer de protection officer u vraagt of dit de enige reden is waarom u Angola heeft verlaten, zegt u 'ja'. Ook wanneer de PO u nogmaals vraagt 'Dus de enige reden waarom u Angola heeft verlaten is omwille van de problemen van uw man?' zegt u terug 'ja' (zie gehoor CGVS, p 22). U haalt geen andere persoonlijke problemen aan in uw land van herkomst dan de beweerde problemen van uw echtgenoot. U haalt bijgevolg dezelfde asielmotieven aan als uw echtgenoot in het kader van zijn asielrelaas (zie dossiernummer CGVS 12/12895). In de uiteindelijke beslissing aangaande de asielaanvraag van uw echtgenoot, werden deze door u eveneens aangehaalde problemen ruim besproken. In het kader van de door uw echtgenoot ingediende asielaanvraag werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus die luidt als volgt:

'Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u vreest voor de regering van José Eduardo dos Santos omdat u werd aangehouden tijdens een manifestatie tegen de heersende machthebbers. (zie gehoor CGVS, p 23)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet geloofwaardig kan maken dat u daadwerkelijk de Angolese nationaliteit bezit.

Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt waar M Banza Kongo is gelegen, zegt u 'grens met provincie Zaire.' (zie gehoor CGVS, p 3). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat M Banza Kongo een gemeente en zelfs de hoofdplaats is van de provincie Zaire. Wanneer de PO u vraagt in welk land M Banza Kongo ligt, zegt u uiteindelijk 'Dat weet ik niet. Ik ben in Angola opgegroeid.' (zie gehoor CGVS, p 3). U beweert dat u vanaf uw vier jaar in Luanda bent gaan wonen (zie gehoor CGVS, p 3) en dat u tot het zesde leerjaar lager onderwijs naar school bent gegaan (zie gehoor CGVS, p 10). Het is echter onvoorstelbaar dat iemand die het lager onderwijs heeft gevolgd niet beter op de hoogte is van de geografische situatie van zijn land en meer bepaald zijn geboorteplaats. Wanneer de PO algemenere vragen stelt over Angola en zijn buurlanden, zegt u 'Moxico en Malanje, Benguela'. Uit dezelfde informatie uit het administratief dossier blijkt echter dat dit provincies zijn van Angola. Wanneer de PO u vraagt of u het verschil kent tussen een land en een provincie, zegt u 'ja'. De PO herhaalt vervolgens nog eens, zeer expliciet 'Ik vraag u, u heeft het land Angola, welke andere landen liggen rond Angola?' waarop u zegt 'Port ambi, Benguela, Alanjo, Saurimo'. De PO controleert de vraag bij deze nog eens door te stellen 'Wat u nu opnoemt, zijn het landen?' waarbij u zegt; 'Het zijn provincies.'. Nogmaals herneemt de PO de vraag naar de buurlanden van Angola. U zegt hierop 'Er zijn er veel. M Banza Kongo heeft een grens met Angola, Cabinda heeft een grens met Angola.' De PO herformuleert de vraag nogmaals om er zeker van te zijn dat u deze correct heeft begrepen door te stellen 'U heeft het land Angola, er zijn provincies in het land Angola, die er deel van uitmaken. Maar welke landen liggen er naast Angola?' waarop u zegt 'Uige'. De PO verklaart echter dat dit een provincie is en dat er wordt gepeild naar de landen die rond Angola liggen. Hierop antwoordt u 'Cabinda, M Banza Kongo, Saurimo is een land, Malanje.' Nogmaals verifieert de PO of dit landen of provincies zijn waarop u zegt 'Het zijn landen. Het land van Malanje, daar wonen de 'Malanje-zen'. Je hebt Cabinda, dat is ook een apart land.' (zie gehoor CGVS, p 4). **Het is niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de buurlanden van Angola, noch van de provincies. U slaagt er zelfs niet in om uw eigen geboortedorp correct te situeren.** U verklaart immers dat Cuimba een provincie is van het land M Banza Kongo (zie gehoor CGVS, p 5). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Cuimba een gemeente is in de provincie Zaire. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u wel weet dat **Congo** een land is waar mensen wonen die Lingala spreken (zie gehoor CGVS, p 7). Hieruit blijkt dat u wel degelijk weet heeft van het bestaan van landen.

Naast het feit dat uw geografische kennis over Angola zeer bedroevend is, is tevens uw politieke kennis ondermaats. U kent de heersende politieke partij, MPLA. Maar u weet echter niet waar de letters voor staan (zie gehoor CGVS, p 18). **Wanneer de PO u vraagt naar andere politieke partijen in Angola blijft u het antwoord verschuldigd** (zie gehoor CGVS, p 19). Het is niet aannemelijk dat een

Angolees die verklaart dat hij zich politiek engageert om te strijden tegen de president niet op de hoogte is van andere politieke partijen in Angola. Verder bent u niet op de hoogte dat Ze Du de bijnaam is van de Angolese president Dos Santos (zie gehoor CGVS, p 18). **Het is niet plausibel dat iemand die beweert sinds 2010 te manifesteren tegen de president (zie gehoor CGVS, p 17), niet op de hoogte is van diens bijnaam.**

Daar er reeds ernstige twijfels zijn omtrent uw nationaliteit, verliest uw relaas ook de nodige geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en deze van uw vrouw helemaal niet coherent zijn wanneer het gaat over jullie persoonlijk leven.

Zo stelt u nadrukkelijk dat uw moeder, (P.L.) (de dochter van uw vrouw) heeft meegenomen naar het platteland om er te worden behandeld (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer de PO tevens polst of uw vrouw op de hoogte is dat uw moeder (P.L.) heeft meegenomen zegt u 'Ja, ze weet dat, dat mijn moeder het kind heeft meegenomen voor behandeling.' (zie gehoor CGVS, p 9). Echter, wanneer de PO uw vrouw vroeg of ze weet waar haar dochter is, zegt ze 'dat (P.L.) bij de grootmoeder is van mijn man.' wanneer de PO expliciet vraagt: 'Met de moeder van de moeder van uw man?' zegt uw vrouw 'Ja' (zie gehoor CGVS 12/12895/B, p 13). Uw verklaring als zijnde 'In Angola, ik noem haar mama, maar haar dochter zegt dat het oma is.' (zie gehoor CGVS, p 10) gaat dus helemaal niet op aangezien uw vrouw wel degelijk wist dat ze met oma, de moeder van uw moeder bedoelde. Bovendien verklaart uw vrouw dat uw moeder reeds is gestorven vóór ze met u was getrouwd (zie gehoor CGVS 12/12895/B, p 9). **Het is helemaal niet aannemelijk dat u en uw vrouw dergelijke flagrante tegenstrijdige verklaringen afleggen.**

Jullie verklaringen over de ouders van uw vrouw zijn eveneens tegenstrijdig. U zegt dat u de bruidsschat heeft betaald aan de ouders van uw vrouw (zie gehoor CGVS, p 13). Uw vrouw verklaarde echter dat haar ouders gestorven waren toen ze nog een kind was (zie gehoor CGVS 12/12895/B, p 7). Wanneer de PO u confronteert met de verklaring van uw vrouw, zijnde dat haar ouders zijn overleden, zegt u 'Ze hebben de bruidsschat ontvangen en zijn teruggekeerd naar het platteland.' (zie gehoor CGVS, p 13). Wanneer de PO u uitlegt dat uw vrouw verklaarde dat haar ouders vóór haar twintigste zijn overleden, probeert u uw antwoord te justificeren door te stellen '... mijn vrouw heeft iemand voorgesteld als een vader, het kan zijn dat het een oom is.' (zie gehoor CGVS, p 13). Binnen die constellatie is het weinig plausibel dat u aanneemt dat de ouders van uw vrouw zouden gestorven zijn terwijl het haar oom zou zijn geweest zonder dat uw vrouw duidelijkheid zou hebben geschapen omtrent de ware identiteit van de overledenen.

Het is helemaal niet aannemelijk dat u, noch uw vrouw op de hoogte zijn van de levenstoestand van jullie ouders gezien jullie sinds 23 januari 2010 zouden zijn getrouwd. Het ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas volledig dat jullie dergelijke eenvoudige informatie van elkaar dermate verkeerd beantwoorden.

Niet alleen slagen jullie er niet in om coherente antwoorden te geven over jullie ouders, zelfs over jullie eigen relatie leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. U zegt dat u uw vrouw ten huwelijk heeft gevraagd nadat jullie elkaar ongeveer een jaar hebben gekend (zie gehoor CGVS, p 15). Uw vrouw daarentegen zegt dat u, nadat u haar heeft gesproken, na één maand ten huwelijk heeft gevraagd (zie gehoor 12/12895/B, p 7). Ook over uw beroep leggen u en uw vrouw geen eenduidige verklaringen af. Zo verklaart uw vrouw dat u werkt voor een baas. Ze zegt hier over 'De dagen dat hij niet werkte, moest hij bellen naar de baas om te zeggen dat hij niet ging werken. Vooral als hij ziek was.' (zie gehoor 12/12895/B, p 13). Uzelf beweert daarentegen dat u zelfstandige was, al vanaf dat u met uw vrouw was getrouwd (zie gehoor CGVS, p 14). Wanneer de PO u confronteert met het antwoord van uw vrouw, probeert u ook nu uw antwoord recht te zetten door te stellen dat u in Afrika niemand kan vertrouwen omdat het niet veilig zou zijn. Echter, indien dit antwoord al plausibel zou zijn, neemt het niet weg dat uw vrouw beweert dat u steeds naar een baas moest bellen. **Ook hier is het niet aannemelijk dat jullie dergelijke flagrante strijdige antwoorden geven, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet wordt gedaan.**

Tot slot dient te worden opgemerkt dat ook uw relaas an sich alle geloofwaardigheid mist.

Zoals reeds werd aangehaald, is het niet aannemelijk dat u, die beweert politiek actief te zijn, niet op de hoogte bent van het acroniem van MPLA, dat u geen enkele andere Angolese partij kent en zelfs niet weet welke bijnaam de president heeft. Tevens is het niet aannemelijk dat u beweert dat u een organisatie heeft opgericht. U zegt hierover 'Het was al lange tijd dat de groep bestaat. Wij organiseren de manifestaties.' Wanneer de PO wil weten sinds wanneer de organisatie bestaat zegt u 'Ik kan er geen datum opplakken, maar ze bestaat al een tijd. De dag dat we een manifestatie hadden georganiseerd waar we zijn opgenomen, die kan ik geven, maar daarvoor hadden we nog manifestaties georganiseerd.' (zie gehoor CGVS, p 16). Wanneer de PO vervolgens meermaals peilt naar de oprichtingsdatum zegt u uiteindelijk 'Het was al heel lang dat de groep bestond. We zijn beginnen manifesteren in 2010 en dan overgegaan in 2011 en dan zijn we de 3de opgepakt. We hebben al

meerdere keren betoogd. Het was niet de 1ste keer.' **Het is niet geloofwaardig dat u als oprichter, niet kan preciseren hoelang de groep reeds bestaat.** Ook over uw vermeende medeoprichters bent u bijzonder vaag. U zegt dat u de groep heeft opgericht 'Met mijn vrienden.' Wanneer de PO naar namen vraagt zegt u '(P.)'. Wanneer de PO vraagt naar de volledige naam zegt u 'Dat is alles wat ik weet, (P.). In Angola is het niet zo dat je iedereen bij de achternaam kent, we kennen hem onder de naam (P.), je moet geen documenten overhandigen om de achternaam te zien.' Wanneer de PO wil weten met wie u de groep nog heeft opgericht, zegt u 'De andere is gestorven... (S.), hij is in de gevangenis vermoord.' Wanneer de PO ook hier de volledige naam wil weten zegt u 'Neen.' (zie gehoor CGVS, p 20). **Het is niet geloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van de volledige naam van uw medeoprichters.** Zeker als u ook nog eens verklaart dat het uw vrienden zijn. Daarenboven is het frappant dat u de vriend van uw vader, (A.S.) (zie gehoor CGVS, p 21) wel onmiddellijk met voor en achternaam vermeldt.

Vervolgens is het niet aannemelijk dat u als oprichter geen enkele andere datum kent waarop u heeft gemanifesteerd. U zegt hierover 'Ik weet de datum dat ik werd aangehouden, dat was de 3de. Andere data kan ik niet onthouden, mijn hoofd zit vol met problemen.' Wanneer de PO u er op attent maakt dat 'als u aan zoveel manifestatie heeft deelgenomen, moet u toch nog enkele data kennen?' zegt u 'Wij hebben op zondag en zaterdag en maandag manifestaties georganiseerd. Maar de exacte data weet ik niet meer.' (zie gehoor CGVS, p 24). **Het is niet plausibel dat u zich geen enkele datum kan herinneren van wanneer u nog zou hebben deelgenomen aan manifestaties.** Verder is het onvoorstelbaar dat u zich niet meer kan herinneren welke dag 3 september 2011 was. U zegt hierover 'Het is een beetje moeilijk om het uit te leggen. Ik heb zoveel problemen. Na alles wat ik heb meegemaakt. Ik ga er geen dag op plakken, dan zou ik misschien liegen.' (zie gehoor CGVS, p 24). Hiermee wordt de geloofwaardigheid van uw relaas nogmaals ondermijnd.

Vervolgens blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier dat de betoging van 3/9/2011 heel rustig begon rond de middag, maar dat deze rumoeriger werd rond **13u00** wanneer de betogers de **Praça Independencia** verlieten. Politieagenten en veiligheidsagenten in burger dreven een betoging uiteen op het onafhankelijkheidsplein. De ordediensten arresteren meer dan 40 betogers. Ook hier ontbreekt uw relaas elke geloofwaardigheid. U verklaarde immers dat u, samen met een zestigtal mensen werd gearresteerd in de **ochtend** (zie gehoor CGVS, p 25). Bovendien is het niet aannemelijk dat uw organisatie een andere route zou nemen dan de 'algemene manifestatie' die op de Praça Independencia startte. U verklaarde immers dat u niet tot aan de Praça Independencia bent geraakt (zie gehoor CGVS, p25).

Uw verklaringen omtrent de manifestatie van 3 september zijn niet coherent met de beschikbare informatie waardoor uw relaas elke geloofwaardigheid ontbeert.

U legt **verschillende medische attesten** voor i.v.m. uw abdomen en kleine bekken, uw schedel en hersenen, uw sinussen en thorax face. Echter, deze attesten die u voorlegt ter ondersteuning van uw relaas, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat ze enkel een sinusitis vaststellen en verder de bevindingen normaal zijn. Nergens blijkt dat deze aandoening een gevolg zou zijn van ondergane vervolging. U legt de **geboorteakte van uw zoon** voor, (I.), geboren op 25/12/2012 te Eeklo. De geboorte van uw zoon wordt op geen enkel moment in twijfel getrokken. Daarnaast legt u ook certificaten voor waaruit blijkt dat u verschillende **cursussen Nederlands** heeft gevolgd en dat u tevens heeft deelgenomen aan een cursus maatschappelijke oriëntatie. Dit heeft echter geen invloed op de hierboven geponeerde elementen.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw asielrelaas, identiteit of reisweg.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.'

Aangezien u geen andere problemen aanhaalt dan diegene die reeds in de beslissing van uw man werden besproken, kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt: "Aangezien verwerende partij exact dezelfde motivering gebruikt voor verzoekende partij als voor haar, kan verzoekende partij integraal verwijzen naar de argumenten zoals uiteengezet voor haar echtgenoot". Vervolgens herneemt zij integraal het middel zoals dit werd uiteengezet in het verzoekschrift dat haar echtgenoot bij de Raad indiende, hetgeen in 's Raads arrest 140 711 van 11 maart 2015 als volgt werd samengevat:

"In de mate waarin er zich contradicties en omissies voordoen in zijn verhaal, zijn deze volgens verzoeker zeker niet van dien aard om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verzoeker volhardt dat hij de Angolese nationaliteit heeft. Hij heeft verschillende provincies van Angola opgesomd, evenals nabijgelegen wegen en scholen. Hij is tevens op de hoogte van de nieuwe steden die er gebouwd worden. Ook op zeer specifieke vragen, zoals in welke wijk in Luanda de rijkste mensen wonen, kan hij een antwoord geven. Hij stelt dat hij tijdens het gehoor niet door had dat de protection officer naar buurlanden van Angola vroeg. Dat hij niet veel details kent van zijn geboortedorp is volgens verzoeker te wijten aan het feit dat hij op zeer jonge leeftijd (vier jaar) zijn geboortedorp verlaten heeft. Bovendien meent verzoeker tot in detail te kunnen aangeven waar hij sinds zijn vierde geleefd heeft in Angola. Wanneer hem wordt gevraagd of Bairro Kilamba Kiayi hem iets zegt, deelt hij onmiddellijk mee dat dit een deel is van Golf 1, hetgeen volgens verzoeker lijkt te kloppen volgens een eenvoudige zoekopdracht op het internet.

Vervolgens merkt verzoeker op dat het weldegelijk zijn moeder is die het kind heeft meegenomen. Vanuit het perspectief van het kind is zij thans bij haar gootmoeder, hetgeen zijn echtgenote bedoelde. Verzoeker heeft bovendien aangegeven dat zijn oma gestorven is, zodat zij uiteraard niet het kind kan hebben meegenomen voor behandeling. Verzoeker voert aan tijdens het gehoor te hebben uitgelegd dat men in Angola voor "oma" en "mama" hetzelfde woord gebruikt.

Volgens verzoeker legt verweerder zijn medische problemen naast zich neer omdat geen geloof gehecht wordt aan zijn asielrelaas, hetgeen hij zeer kort door de bocht acht. Verzoeker verwijst naar twee arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens, waarin geoordeeld wordt inzake een medisch attest dat wordt neergelegd in een asielprocedure. Dienaangaande stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift als volgt:

"Inzake het arrest I v. Zweden van 5 september 2013

Het betreft een arrest inzake een familie van Russische (Tsjetsjeense) asielzoekers die in Zweden asiel aanvroegen inzake hun uitzetting naar Rusland.

De eerste verzoeker werd vervolgd door de Russische autoriteiten in het kader van zijn journalistieke activiteiten inzake de verslaggeving van executies en vervolging door de Russische troepen. Hij werd tijdens zijn aanhouding gefolterd om hem te dwingen informatie door te geven aan de rebellen.

Bij het indienen van een asielaanvraag werd een medisch attest voorgelegd waarin recente littekens werden geattesteerd. Ook zijn echtgenote en kind verklaarden te zijn ontvoerd geweest door de Russische autoriteiten.

De Zweedse autoriteiten waren niet overtuigd van het profiel van journalist van de eerste verzoeker omwille van ongeloofwaardige verklaringen in dit opzicht. Er werd een bevel om het grondgebied te verlaten uitgevaardigd tegen deze familie. De familie was van mening dat artikelen 2 en 3 van het EVRM geschonden waren en vroegen de hulp van het EHRM.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde enkel inzake de schending van artikel 3 EVRM. Het Hof sprak zich ten eerste uit over de objectieve informatie inzake de algemene slechte veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en bevestigde deze informatie. Niettemin kan deze algemene situatie leiden tot een automatische schending van art. 3 EVRM bij elke uitwijzing van een Russisch onderdaan.

Daarna ging het Hof over tot het onderzoeken van de persoonlijke situatie van de verzoekers. Hier oordeelde het Hof dat de Zweedse autoriteiten het best geplaatst waren om de persoonlijke situatie van de verzoekers te onderzoeken tijdens de asielprocedure. Het Hof sloot zich aan bij de mening van deze autoriteiten dat de verklaringen van de eerste verzoeker inzake haar profiel als journalist (of toch het werk in de journalistiek) ongeloofwaardig waren.

Niettemin was het Hof van mening dat de Zweedse autoriteiten geen rekening hebben gehouden met het medisch attest dat eerste verzoeker had neergelegd waarin verschillende littekens werden geattesteerd die verband hielden met haar asielrelaas.

Ook al was het Hof evenmin overtuigd van het profiel dat verzoekende partij zich had aangemeten, toch is zij van mening dat er ten gronde moet onderzocht worden of verzoekende partij bij een terugkeer naar Rusland opnieuw het slachtoffer kan worden van folteringen of vernederende behandelingen, zelfs al zijn de verklaringen inzake de omstandigheden van de eerder opgelopen folteringen (die geattesteerd werden) ongeloofwaardig.

Het Hof meent dat het risico op folteringen / vernederende behandelingen (schending art. 3 EVRM) in het geval van terugkeer moet geëvalueerd worden rekening houdende met alle factoren die het risico op

een schending van art. 3 EVRM kunnen verhogen. Bepaalde risicofactoren kunnen op zich niet volstaan om een risico te vormen maar als ze samengenomen worden dan kunnen ze leiden tot een risico op schending art. 3 EVRM.

Een medisch attest dat wordt neergelegd kan dus niet als niet-bewijskrachtig bestempeld worden enkel en alleen omdat de verklaringen van de verzoekende partij ongeloofwaardig zijn, zelfs al zijn het de verklaringen omtrent de opgelopen verwondingen / folteringen.

Het medisch attest dat werd neergelegd door eerste verzoeker vermeldt dat de verwondingen van eerste verzoeker overeenstemmen met haar verklaringen omtrent het tijdstip waarop zij de verwondingen opliep en de aard van deze verwondingen.

Het Hof heeft dan een cumulatieve analyse gemaakt van alle objectieve gegevens waarover zij beschikte: de frequente arrestaties van Tsjetsjeense migranten die terugkeren naar Rusland, de algemene slechte veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en de achtervolgingen door rebellen, dit samen met de recente littekens die eerste verzoeker vertoonde op haar lichaam. Het Hof is van mening dat indien eerste verzoeker zou moeten terugkeren naar Rusland dat de Russische autoriteiten deze littekens zouden ontdekken en hieruit zouden afleiden dat eerste verzoeker heeft deelgenomen aan de tweede oorlog in Tsjetsjenië met alle gevolgen van dien.

De cumul van deze omstandigheden heeft ertoe geleid dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in dit arrest heeft geoordeeld dat de uitwijzing van verzoekers door de Zweedse autoriteiten naar Rusland een schending inhoudt van art. 3 EVRM.

Inzake het arrest R.J. c. France van 19 september 2013

Het betreft een arrest inzake een Sri-Lankees, van Tamil origine die asiel aanvroeg in Frankrijk.

Deze verzoekende partij had uiteengezet dat hij vervolgd werd door de Sri-Lankese autoriteiten omwille van zijn engagement voor de LTTE (Tigres de Libération de l'Eelam Tamoul). Hij werd verklikt en werd opgepakt door de autoriteiten in januari 2011. Hij werd gearresteerd en gemarteld gedurende zeven dagen en werd daarna vrijgelaten op borg. Hij vluchtte en kwam via Syrië terecht op de Franse luchthaven waar hij asiel aanvroeg.

Op de luchthaven werd hij onderzocht door een dokter van de medische staf die verschillende recente brandwonden vaststelde die veel pijn veroorzaakten. De verzoeker werd telefonisch gehoord door de Franse asielinstanties. Er werd een negatieve beslissing genomen en verzoekende partij werd teruggestuurd naar Syrië of naar elk land waar hij binnen mocht komen. De verklaringen van verzoekende partij waren gebrekkig en hij werd als ongeloofwaardig bestempeld. Hij dienden een beroep in tegen de negatieve asielbeslissing maar deze werd verworpen. De verzoekende partij weigerde een terugkeer naar Syrië en vroeg het Europees Hof voor de Rechten van de Mens om voorlopige maatregelen. Het Hof bekwam dat de Franse autoriteiten de verzoekende partij niet terugstuurden naar Syrië noch naar Sri Lanka en hij kon de wachzone op de luchthaven verlaten. De Franse asielinstanties verwierpen nog steeds de asielaanvraag van verzoekende partij.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens onderzocht of er een schending heeft plaatsgevonden van art. 3 EVRM bij een gedwongen terugkeer naar Sri Lanka.

Omtrent het medisch attest inzake de brandwonden was het Hof van mening dat het een zeer belangrijk stuk betrof. De aard, de ernst en het recent karakter van deze verwondingen vormden volgens het Hof namelijk een sterke inbreuk op artikel 3 EVRM. Het Hof verweet de Franse autoriteiten dat zij op geen enkel ogenblik rekening hebben gehouden met dit medisch attest, noch onderzocht hebben vanwaar de brandwonden kwamen, noch de eventuele nieuwe risico's hebben ingeschat.

Het lacunaire karakter van het asielrelaas van de verzoekende partij volstaat niet om zware twijfels te hebben over de oorzaak van de brandwonden van verzoekende partij.

Ook hier oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat artikel 3 wordt geschonden bij een gedwongen terugkeer naar Sri Lanka.

Het Hof wil met dit kort arrest duidelijk maken dat het zeer belangrijk is dat er wel degelijk rekening moet gehouden worden met een medisch attest ingeroepen door een asielzoeker.

Deze Europese rechtspraak houdt dus in dat een medisch attest wel degelijk de bewijslast in asielzaken kan omkeren. Het komt aan een asielzoeker toe om het risico op vervolging te bewijzen en een waarachtig asielrelaas neer te zetten maar als deze asielzoeker een medisch attest neerlegt waaruit fysieke sporen of psychische problemen blijken van vroegere vervolgingen, dan komt het aan de asielinstanties toe om dit grondig te onderzoeken."

Verzoeker meent dat zijn uitwijzing naar Angola een schending van artikel 3 EVRM inhoudt en vraagt daarom huidige asielaanvraag grondig te onderzoeken in het licht van de geattesteerde medische aandoeningen en in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens in dit opzicht. Hij meent dat de cumul van de algemene slechte veiligheid in Angola, hun specifieke toestand en het bewijs van de in het verleden opgelopen schade ten gevolge van mishandelingen moeten leiden tot een erkenning als vluchteling."

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekster beroept zich op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door haar echtgenoot, wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 162 473. Inzake verzoeksters echtgenoot werd in arrest 140 711 van 11 maart 2015 geoordeeld als volgt:

“Waar verzoeker opmerkt dat het wel degelijk zijn moeder is die (P.L.) heeft meegenomen, dat zij in de ogen van (P.L.) haar grootmoeder is, dat hij heeft aangegeven dat zijn grootmoeder gestorven is en dat men in Angola hetzelfde woord gebruikt voor “oma” en “moeder”, kan verzoeker de pertinente vaststelling dienaangaande in de bestreden beslissing niet weerleggen. Immers werd aan verzoekers echtgenote expliciet gevraagd of zij met “oma” de moeder van verzoekers moeder bedoelde, waarop zij bevestigend antwoordde (gehoorverslag CGVS echtgenote, p. 13). Van een misverstand kan dan ook geen sprake zijn. Dit klemt des te meer daar verzoekers echtgenote stelde dat verzoekers moeder reeds gestorven was voor zij getrouwd waren (gehoorverslag CGVS echtgenote, p. 9).

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder de door hem bijgebrachte medische attesten (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) naast zich neerlegt omdat hij geen geloof hecht aan zijn relaas, dient vastgesteld dat verzoeker hier een verkeerde lezing maakt van de bestreden beslissing. Immers, wijst verweerder er terecht op dat deze medische attesten enkel een sinusitis vaststellen, doch dat nergens blijkt dat deze aandoening het gevolg zou zijn van de beweerde vervolging.

Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Tevens dient erop gewezen te worden dat het louter aantonen van medische problemen niet noodzakelijkerwijze een aanduiding van ondergane vervolging betreft omwille van één van de criteria voor de erkenning van vluchteling zoals opgenomen in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of leidt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst er in onderhavig verzoekschrift immers zelf op dat het Europees Hof voor de rechten van de mens een cumulatieve analyse maakt van alle objectieve gegevens waarover hij beschikt. In casu meent verzoeker dat “de cumul van de algemene slechte veiligheid in Angola, hun specifieke toestand en het bewijs van de in het verleden opgelopen schade ten gevolge van mishandelingen moeten leiden tot een erkenning als vluchteling.” De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt van de beweerde algemene slechte veiligheid in Angola. Evenmin duidt verzoeker in concreto aan op welke wijze de medische attesten zijn beweerde problemen zouden kunnen aantonen, temeer gelet op de hoger aangehaalde pertinente vaststellingen van verweerder met betrekking tot deze attesten. Wat verzoeker precies bedoelt met de woorden “hun specifieke toestand” is niet duidelijk, doch in zoverre hij doelt op de situatie waarin hij en zijn echtgenote zich bevinden, dient opgemerkt dat verzoeker er zelf voor koos om zijn land van herkomst te verlaten en de negatieve emoties die hij ervaart omwille van een onzekere verblijfssituatie, kunnen an sich niet leiden tot een erkenning als vluchteling.

Dient verder vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing:

“Jullie verklaringen over de ouders van uw vrouw zijn eveneens tegenstrijdig. U zegt dat u de bruidsschat heeft betaald aan de ouders van uw vrouw (zie gehoor CGVS, p 13). Uw vrouw verklaarde echter dat haar ouders gestorven waren toen ze nog een kind was (zie gehoor CGVS 12/12895/B, p 7). Wanneer de PO u confronteert met de verklaring van uw vrouw, zijnde dat haar ouders zijn overleden, zegt u ‘Ze hebben de bruidsschat ontvangen en zijn teruggekeerd naar het platteland.’ (zie gehoor CGVS, p 13). Wanneer de PO u uitlegt dat uw vrouw verklaarde dat haar ouders vóór haar twintigste zijn overleden, probeert u uw antwoord te justifieren door te stellen ‘... mijn vrouw heeft iemand voorgesteld als een vader, het kan zijn dat het een oom is.’ (zie gehoor CGVS, p 13). Binnen die constellatie is het weinig plausibel dat u aanneemt dat de ouders van uw vrouw zouden gestorven zijn terwijl het haar oom zou zijn geweest zonder dat uw vrouw duidelijkheid zou hebben geschapen omtrent de ware identiteit van de overledenen.

Het is helemaal niet aannemelijk dat u, noch uw vrouw op de hoogte zijn van de levenstoestand van jullie ouders gezien jullie sinds 23 januari 2010 zouden zijn getrouwd. Het ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas volledig dat jullie dergelijke eenvoudige informatie van elkaar dermate verkeerd beantwoorden.

Niet alleen slagen jullie er niet in om coherente antwoorden te geven over jullie ouders, zelfs over jullie eigen relatie leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. U zegt dat u uw vrouw ten huwelijk heeft gevraagd nadat jullie elkaar ongeveer een jaar hebben gekend (zie gehoor CGVS, p 15). Uw vrouw daarentegen zegt dat u, nadat u haar heeft gesproken, na één maand ten huwelijk heeft gevraagd (zie gehoor 12/12895/B, p 7). Ook over uw beroep leggen u en uw vrouw geen eenduidige verklaringen af. Zo verklaart uw vrouw dat u werkt voor een baas. Ze zegt hier over ‘De dagen dat hij niet werkte, moest hij bellen naar de baas om te zeggen dat hij niet ging werken. Vooral als hij ziek was.’ (zie gehoor 12/12895/B, p 13). Uzelf beweert daarentegen dat u zelfstandige was, al vanaf dat u met uw vrouw was getrouwd (zie gehoor CGVS, p 14). Wanneer de PO u confronteert met het antwoord van uw vrouw, probeert u ook nu uw antwoord recht te zetten door te stellen dat u in Afrika niemand kan vertrouwen omdat het niet veilig zou zijn. Echter, indien dit antwoord al plausibel zou zijn, neemt het niet weg dat uw vrouw beweert dat u steeds naar een baas moest bellen. Ook hier is het niet aannemelijk dat jullie dergelijke flagrante strijdige antwoorden geven, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet wordt gedaan.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat ook uw relaas an sich alle geloofwaardigheid mist.

Zoals reeds werd aangehaald, is het niet aannemelijk dat u, die beweert politiek actief te zijn, niet op de hoogte bent van het acroniem van MPLA, dat u geen enkele andere Angolese partij kent en zelfs niet weet welke bijnaam de president heeft. Tevens is het niet aannemelijk dat u beweert dat u een organisatie heeft opgericht. U zegt hierover ‘Het was al lange tijd dat de groep bestaat. Wij organiseren de manifestaties.’ Wanneer de PO wil weten sinds wanneer de organisatie bestaat zegt u ‘Ik kan er geen datum opplakken, maar ze bestaat al een tijd. De dag dat we een manifestatie hadden georganiseerd waar we zijn opgenomen, die kan ik geven, maar daarvoor hadden we nog manifestaties georganiseerd.’ (zie gehoor CGVS, p 16). Wanneer de PO vervolgens meermaals peilt naar de oprichtingsdatum zegt u uiteindelijk ‘Het was al heel lang dat de groep bestond. We zijn beginnen manifesteren in 2010 en dan overgegaan in 2011 en dan zijn we de 3de opgepakt. We hebben al meerdere keren betoogd. Het was niet de 1ste keer.’ Het is niet geloofwaardig dat u als oprichter, niet kan preciseren hoelang de groep reeds bestaat. Ook over uw vermeende medeoprichters bent u bijzonder vaag. U zegt dat u de groep heeft opgericht ‘Met mijn vrienden.’ Wanneer de PO naar namen vraagt zegt u ‘(P.)’. Wanneer de PO vraagt naar de volledige naam zegt u ‘Dat is alles wat ik weet, (P.)’. In Angola is het niet zo dat je iedereen bij de achternaam kent, we kennen hem onder de naam (P.), je moet geen documenten overhandigen om de achternaam te zien.’ Wanneer de PO wil weten met wie u de groep nog heeft opgericht, zegt u ‘De andere is gestorven... (S.), hij is in de gevangenis vermoord.’ Wanneer de PO ook hier de volledige naam wil weten zegt u ‘Neen.’ (zie gehoor CGVS, p 20). Het is niet geloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van de volledige naam van uw medeoprichters. Zeker als u ook nog eens verklaart dat het uw vrienden zijn. Daarenboven is het frappant dat u de vriend van uw vader, (A.S.) (zie gehoor CGVS, p 21) wel onmiddellijk met voor en achternaam vermeldt.

Vervolgens is het niet aannemelijk dat u als oprichter geen enkele andere datum kent waarop u heeft gemanifesteerd. U zegt hierover ‘Ik weet de datum dat ik werd aangehouden, dat was de 3de. Andere data kan ik niet onthouden, mijn hoofd zit vol met problemen.’ Wanneer de PO u er op attent maakt dat ‘als u aan zoveel manifestatie heeft deelgenomen, moet u toch nog enkele data kennen?’ zegt u ‘Wij hebben op zondag en zaterdag en maandag manifestaties georganiseerd. Maar de exacte data weet ik niet meer.’ (zie gehoor CGVS, p 24). Het is niet plausibel dat u zich geen enkele datum kan herinneren van wanneer u nog zou hebben deelgenomen aan manifestaties. Verder is het

onvoorstelbaar dat u zich niet meer kan herinneren welke dag 3 september 2011 was. U zegt hierover 'Het is een beetje moeilijk om het uit te leggen. Ik heb zoveel problemen. Na alles wat ik heb meegemaakt. Ik ga er geen dag op plakken, dan zou ik misschien liegen.' (zie gehoor CGVS, p 24). Hiermee wordt de geloofwaardigheid van uw relaas nogmaals ondermijnd.

Vervolgens blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier dat de betoging van 3/9/2011 heel rustig begon rond de middag, maar dat deze rumoeriger werd rond 13u00 wanneer de betogers de Praça Independencia verlieten. Politieagenten en veiligheidsagenten in burger dreven een betoging uiteen op het onafhankelijkheidsplein. De ordediensten arresteren meer dan 40 betogers. Ook hier ontbreekt uw relaas elke geloofwaardigheid. U verklaarde immers dat u, samen met een zestigtal mensen werd gearresteerd in de ochtend (zie gehoor CGVS, p 25). Bovendien is het niet aannemelijk dat uw organisatie een andere route zou nemen dan de 'algemene manifestatie' die op de Praça Independencia startte. U verklaarde immers dat u niet tot aan de Praça Independencia bent geraakt (zie gehoor CGVS, p25).

Uw verklaringen omtrent de manifestatie van 3 september zijn niet coherent met de beschikbare informatie waardoor uw relaas elke geloofwaardigheid ontbeert." en "U legt de geboorteakte van uw zoon voor, (I.), geboren op 25/12/2012 te Eeklo. De geboorte van uw zoon wordt op geen enkel moment in twijfel getrokken. Daarnaast legt u ook certificaten voor waaruit blijkt dat u verschillende cursussen Nederlands heeft gevolgd en dat u tevens heeft deelgenomen aan een cursus maatschappelijke oriëntatie. Dit heeft echter geen invloed op de hierboven geponeerde elementen.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw asielrelaas, identiteit of reisweg."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat verzoeker zijn Angolese nationaliteit niet geloofwaardig zou kunnen maken, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing."

Voormelde motivering geldt derhalve ook voor verzoekster.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS